

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **R. J.**, zast. advokátem Mgr. Václavem Voříškem, Pod Kaštany 245/10, Praha 6 - Dejvice, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 81/11, Praha 5 - Smíchov, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2021, čj. 140468/2020/KUSK-OLPŽPŘ/KLU, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2022, čj. 50 A 11/2021-42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Brandýs nad Labem - Stará Boleslav uznal žalobce (stěžovatele) vinným ze spáchání dopravních přestupků. Stěžovatel dne 20. 10. 2019 na dálnici D11 při řízení vozidla překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy 130 km/hod o 35 km/hod, jelikož mu i při započtení tolerance měřicího zařízení (+3%) byla naměřena rychlost jízdy 165 km/hod. Při kontrole navíc nepředložil řidičský průkaz. Tím se dopustil přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3, § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Městský úřad mu za to uložil pokutu 3 000 Kč. Toto rozhodnutí potvrdil též žalovaný a stěžovatelovu žalobu zamítl též krajský soud.

[2] Stěžovatel podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, ve které vymezil důvody přijatelnosti kasační stížnosti, jak uvádí NSS níže.

[3] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] Stěžovatel zůstal ve správním řízení zcela pasivní a teprve v řízení před soudem přišel s paletou argumentů zpochybňujících skutková zjištění správních orgánů. Využije-li však obviněný ze spáchání přestupku práva mlčet, nelze extenzivním výkladem uložit správnímu orgánu povinnost, aby za obviněného „domyslel“ všechna myslitelná nebo třeba i nepravděpodobná tvrzení a v rozhodnutí se s nimi vypořádal (usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 1. 2014, čj. 5 As 126/2011 - 68, č. 3014/2014 Sb. NSS, bod 21, shodně usnesení rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, čj. 10 As 24/2015 - 71, č. 3577/2017 Sb. NSS, bod 47). „*Správní orgán nedisponuje ‚nekonečnou fantazií‘, není tedy povinen předvídat a ve svém rozhodnutí vypořádat každou myslitelnou budoucí námitku obviněného z přestupku. Zákon ovšem správnímu orgánu ukládá, aby i při pasivitě obviněného v řízení o přestupku opatřil dostatečné množství důkazů, které přestupek, jenž je*

obviněnému kladen za vinu, jasně a nepochybně prokazují“ (10 As 24/2015, bod 47). Strategie stěžovatele být pasivní v řízení správním a poté být aktivní v řízení soudním se tedy míjí s posláním správních soudů.

[6] Stěžovatel tvrdí přijatelnost předně proto, že správní orgány neuvedly, z jaké hodnoty výslednou rychlost 165 km/hod vypočetly. NSS však k tomu uvádí, že žalovaný jasně v rozhodnutí na prvé straně ve druhém odstavci uvedl, že stěžovateli byla na dálnici naměřena rychlost 171 km/hod, což je po odečtu stanoveném výrobcem měřidla nejméně 165 km/hod. První kasační námitka je tedy mylná, neboť pomíjí, co žalovaný v rozhodnutí opravdu napsal.

[7] V druhé kasační námitce stěžovatel obsáhle popisuje údajné vady měření, uvádí vzorečky, z nichž mají vyplývat „pochybné“ výsledky měření rychlosti, apod. K tomu NSS odkazuje na přesvědčivé závěry v bodech 18 násl. napadeného rozsudku. Klíčové je, že důkaz o rychlosti byl pořízen radarem, který splňoval všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen (např. rozsudky NSS ze dne 24. 8. 2011, čj. 1 As 42/2011 - 115, nebo ze dne 14. 5. 2015, čj. 7 As 83/2015 - 56). Stěžovatel není expertem na metrologii, proto se ani soudy nemusí zabývat jeho laickými vývody o nedostatcích v měření.

[8] Stěžovatel dále tvrdí, že policisté ho během kontroly nepožádali o předložení řidičského průkazu, proto nemohl být za nepředložení tohoto průkazu postižen. Krajský soud z videozáznamu dovodil, že policisté stěžovatele zastavili, komunikovali s ním, je proto „*krajně nepravděpodobné, že by v této (kamerou i fotografiemi zachycené) situaci policista nevyzval řidiče k předložení řidičského průkazu*“ (bod 22 napadeného rozsudku). NSS s těmito závěry souhlasí a dodává, že tvrdí-li obviněný určité skutečnosti, které jsou podle obecných zkušenostních pravidel krajně nepravděpodobné, „ *lze dospět na základě toho, jak se věci obvykle dějí, k závěru o nevěrohodnosti takových tvrzení*“ (5 As 126/2011, bod 28). Stěžovateli byla podstata obvinění známa od samého počátku řízení, přesto zůstal v řízení před oběma správními orgány nepochopitelně nečinný. Podal jen blanketní odvolání, které nedoplnil ani na výzvu správního orgánu. Teprve v žalobě uvedl, že ho policista k předložení řidičského průkazu vůbec nevyzval. To je ale jasným argumentem o nevěrohodnosti celé procesní strategie stěžovatele (srov. rozsudky ze dne 18. 9. 2018, čj. 7 As 293/2018 - 19, bod 23, nebo 4. 12. 2013, čj. 1 As 83/2013 - 60, bod 37).

[9] Konečně stěžovatel nesouhlasí se závěrem soudu o přezkoumatelnosti výroku o správním trestu. Stěžovatelovo přemítání, jak by mělo vypadat odůvodnění rozhodnutí o pokutě v takto banálním případě, je však absurdní. Jak již NSS vysvětlil, trestání „*za přestupky tohoto typu (skutkově naprosto jednoznačné) má být v zásadě rutinní, časově nenáročnou záležitostí, která předpokládá rychlé a efektivní vyřízení celé věci. Toho jistě není možno dosáhnout nepřiměřeným zvyšováním požadavků na odůvodňování výše uložené sankce*“ (rozsudek ze dne 17. 6. 2020, čj. 1 As 80/2020 - 36, bod 35).

[10] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl (výrok I). O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nevznikly (výrok II).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu